

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Marek Sawerwain, *OpenCL, Akceleracja GPU w praktyce*, Wydawnictwo Naukowe PWN S.A., Warszawa 2014. Stron: 343

<pierwsza strona okładki: OpenCL_Stro-na_Tytulowa.jpg>

Książka zgodnie z tytułem jest poświęcona nowoczesnej technologii programowania równoległego o nazwie OpenCL. Technologia ta pozwala wykorzystywać możliwości obliczeniowe różnego rodzaju akceleratorów obliczeń jakie są dziś dostępne nawet dla zwykłych komputerach w postaci kart graficznych.

W publikacji ze względu na jej inżynierski charakter największy nacisk został położony na przedstawienie konkretnych przykładów (wraz z komentarzem, opisującym sposób implementacji danego przykładu oraz opisującym techniczne aspekty jakie można napotkać w danym problemie). Zaprezentowane zostały także sposoby wykorzystywania OpenCL (można także mówić o standardzie OpenCL) do realizacji różnych zadań obliczeniowych. Publikacja skupia się na praktyce, choć również oferuje opis samej technologii, oraz język programowania jaki dostępny w ramach OpenCL. Krótko mówiąc, książka skierowana jest do programistów, którzy chcą zapoznać się z technologią OpenCL. Praktyczne przykłady obejmują zagadnienia min. z algebry liniowej (wbrew pozorom pozwalają one na łatwiejsze wytłumaczenie sposobu przetwarzania informacji przez kartę graficzną). W książce znajdują się także przykłady związane z przetwarzaniem grafiki, bowiem OpenCL oferuje kilka udogodnień upraszczających realizację tego typu zagadnień.

Ze względu na charakter OpenCL opisano również jak korzystać z możliwości OpenCL poprzez różne dodatkowe biblioteki i pakiety ułatwiające współpracę z technologią OpenCL. Standard OpenCL jest dostosowany do obsługi wielu różnych języków programowania. Dlatego, w książce znalazły się przykłady opracowane w językach C, C++, Java oraz Python.

Uzupełnieniem publikacji są też bardziej zaawansowane przykłady np. implementacja automatu komórkowego, czy też przedstawienie metody Black Scholes. Uzupełnieniem jest też przykładowa analiza wydajności jednego z przykładów.

Choć nie jest to książka przeznaczona dla początkującego czytelnika i wymaga umiejętności programowania na poziomie średnim, to z pewnością zawarte w niej informacje pozwalają na zapoznanie się z technologią OpenCL i możliwościami obliczeniowymi jakie oferuje.

Podsumowując czytając pozycję o OpenCL czytelnik dowie się jak korzystać z technologii OpenCL, posiędzie wiedzę o tym jak tworzy się tzw. jądra obliczeniowe, czy też będzie zaznajomiony ze sposobami przetwarzania grafikę za pomocą możliwości oferowanych przez technologię OpenCL. Warto podkreślić iż jest to bodaj jedyna pozycja o OpenCL, wydana jak dotąd na polskim rynku wydawniczym.

z WEiT

Mirosław Kowalski, Sławomir Śliwa, Ewa Kowalska (red.), *Education and social rehabilitation - two Road one goal (european contexts)*, Wydawnictwo Instytut Śląski, Wydanie I, Opole 2014, ss. 144; ISBN 978-83-62638-60-4; 978-83-7511-208-5,

One can observe and experience the cyclical nature of the process socio-educative in the basic needs and fundamental projects for the development of personality, from the outside and the inner world of the individual. Therefore, the representatives of science and researchers of social life have to face the problems with which earlier generations of thinkers and practitioners of social life had struggled. This fact should not, however, suppress the will to engage with new energy and by using new tools and techniques for diagnosis, understanding and explaining of what we are as a people. And why again and again we need to work out a lot for these values, which explain the sense of the taken way.

(Ze wstępu)

„ICT in Educational Design Processes, Materials, Resources”, Vol. 5, ed. Eunika Baron-Polańczyk, s. 122, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

„ICT in Educational Design Processes, Materials, Resources”, Vol. 6, ed. Eunika Baron-Polańczyk, s. 132, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

The work submitted for reviewing is an excellent example of a new type of publication, based on the standards of world's best publishing houses. Its structure is presented in a very logical manner, which makes it possible for readers to efficiently navigate through its content which is an amalgam of contributions of individual authors. [...] In modern education, ICT is not merely a cognitive tool, but, above all, a cultural phenomenon, fitted into the developing information society. Therefore, the problems of ICT may not be seen through a single dimension, but rather through technological or social prisms. The adoption of an interdisciplinary convention in the analysis featuring in the texts has proved beneficial for the quality of the publication.

From the review by Prof. Bronisław Siemieniński

Publication „ICT in Education Design” can be seen as a unique project of its kind in Central Europe. It covers comprehensively the issue of ,information-communication technologies in education’, describes the paradigm of ICT in terms of empirical research and practical applications. The monograph addresses problems related to the design of the didactic and educational process, multimedia didactic materials and to ICT infrastructure and resources. New issues reflect the advent of digitization, the new forms and methods in the teaching process, which are the current paradigm. This publication simply creates a space for exchanging scientific knowledge and for international collaboration of researchers, scientists and educators.

From the review by Prof. Božena Šupšáková

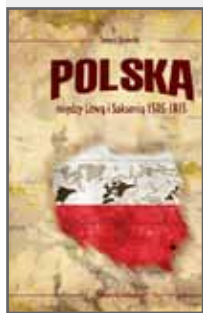
„In Gremium. Studia nad Historią, Kulturą i Polityką”, t. 8: „O roku ów...” napoleońska wyprawa na Rosję w 1812 roku i jej konsekwencje, red. Dariusz Dolański, s. 224, B5, oprawa miękka,

Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

Cała epoka napoleońska, ze względu na jej wielką dynamikę i przelotowość, a poniekąd także legendę, należy do takich fragmentów historii, które szczególnie mocno tkwią zarówno w węższym, jak i w powszechniejszym obiegu społecznym. Szczególną w niej rolę zaś odgrywa krytyczny rok 1812 - rok wyprawy Wielkiej Armii Napoleona na Rosję, który przyniósł tej epoce zasadniczy zwrot militarny i polityczny. Z perspektywy polskiej - a ściślej mówiąc polskiej orientacji profrancuskiej - zwrot ten miał przynieść pełną odbudowę Rzeczypospolitej poprzez kolejne po kampanii 1809 roku powiększenie terytorialne kadłubowego Księstwa Warszawskiego. Jednak już dla innych narodów Europy - Włochów, Niemców, Hiszpanów, Holendrów, części południowych Słowian, w różnych formach uzależnionych od napoleońskiego imperium - wyprawa na Rosję nie miała takiego wolnościowego charakteru, a jej klęska stała się początkiem zrzucania owej niechcianej zależności. Z każdej jednak perspektywy kampania ta, toczona na ogromną, rzadko spotykaną we wcześniejszej historii skalę, miała charakter przelotowy, współdecydujący o losach Europy, w niektórych przypadkach na całe stulecie.

Z początkiem 2012 roku na zebraniu Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego w Zielonej Górze podjęto decyzję o zorganizowaniu konferencji poświęconej 200 rocznicy napoleońskiej wyprawy na Rosję z 1812 roku. Nawijając do znanego fragmentu *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza, przyjęto jej tytuł: „O roku ów...” *Obraz napoleońskiej wyprawy na Rosję w historiografii i literaturze*. Zamiarem organizatorów było bowiem połączenie wątków historycznych, literackich i publicystycznych, nadanie konferencji charakteru interdyscyplinarnego. Większość referatów przygotowali i wygłosili jednak historycy. Ich treść i układ stały się podstawą niniejszej publikacji. W większości znalazły się w niej teksty nawiązujące do ogólniejszych, powszechnodziejowych i polskich kontekstów wojny 1812 roku.

Tomasz Jaworski, *Polska między Litwą a Saksonią 1505-1815*, s. 456, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

Celem badania przeszłości nie może być tylko zaspokojenie ciekawości, jak to często argumentują miłośnicy historii, bo nawet owa ciekawość została już definiowana naukowo. Według niej ciekawość (niem. *die Neugier*, ang. *curiosity*) wywodzi się od łacińskiego pojęcia *novarum rerum cupidus* ('chciwy nowych rzeczy') w znaczeniu nowe pożądanie - czyli bodziec (podnieta), a zatem występuje tu pożądanie nowej

wiedzy, w szczególności czegoś ukrytego, co warto poznać. Ale poznać w sposób zorganizowany, czyli metodą. Jedną z takich metod, zwaną „apodemiką” (*Methodus Apodemica*... 1577), zaproponował filozof i lekarz bazylejski Theodor Zwinger (1533-1588), dla którego poznawanie innych obszarów, czyli podróżowanie, staje się heurystyką, czyli sztuką (ars) poznawania i odkrywania wartości. W rzeczywistości książka Zwingera zaproponowała nowoczesną metodę analizy, która znacznie wyprzedziła nauką rewolucję w XVII w. Albowiem po raz pierwszy miasto badano jako miejsce polityczne, jako centrum etycznych, politycznych i obywatelskich wartości, które podlegają konfrontacji z ludzkimi doświadczenia w historii. Metoda „apodemika” zakładała aktywną, a nie bierną - co tu należy podkreślić - obserwację miasta nie tylko jako miejsca życia, ale i fundamentalnego ośrodka politycznego, kształtującego sposoby dochodzenia do wspólnego dobra.

Wychodząc z takich założeń, podejmuję temat *Polska między Litwą a Saksonią w latach 1505-1815*, by zrozumieć zachodzące wówczas wydarzenia i ich znaczenie w dziejach Europy i Polski. Dlatego nie sposób nie uwzględnić ówczesnych dokonań naukowych, a także późniejszych osiągnięć w tym zakresie. Zaczniemy od tego, że okres wczesnonowoczesny w Europie wyznaczają rewolucje: handlowa, eksploratorska, naukowa, przemysłowa

i polityczna. Podstawowymi wyznacznikami tych przemian była walka o wolność działania, poszukiwania, wysiłku intelektualnego i przedsiębiorczości. Ponieważ nie wszędzie i w nierównym stopniu zjawiska te wystąpiły, pojawia się pytanie: jakie czynniki ułatwiały, a jakie utrudniały pełną realizację tych przemian? Inaczej mówiąc, chodzi o odpowiedź na pytanie: w jakim stopniu wymienione rewolucje objęły badane obszary?

„Zielonogórskie Seminaria Językoznawcze 2013”, *Tożsamość w komunikowaniu*, red. Magdalena Steciąg, Marian Bugajski, s. 368, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

Zakład Komunikacji Językowej Uniwersytetu Zielonogórskiego ma zaszczyt zaprezentować monografię zbiorową *Tożsamość w komunikowaniu*. Celem książki jest prześledzenie, w jaki sposób tożsamość przejawia się i wyraża w procesie komunikacji międzyludzkiej.

Problem ten jest obecnie żywo dyskutowany, zwłaszcza w obrębie takich dyscyplin spokrewnionych z językoznawstwem i nau-

ką o komunikowaniu, jak: socjologia, psychologia, antropologia. Z dyskusji tej wyłania się niepokojący obraz współczesnego *hominis communicantis*, który kreuje przy wykorzystaniu różnych technologii komunikowania tożsamość „wibrującą”, „rozproszoną”, „hybrydyczną”, „fragmentaryczną”, „płynną” itd. Rysuje się w niej portret człowieka „bez korzeni”, który nie wierzy w „wielkie meta-narracje”, a życiowe wzorce wybiera w „supermarkecie kultury”. Jednocześnie w badaniach nad tożsamością podkreśla się watek lingwistyczny. Język jest traktowany jako pośrednik między subiektywnością a intersubiektywnością, przy czym samoświadomość nie ma pierwszeństwa przed świadomością kolektywną, gdyż obie materializują się w języku. Teksty - wytwory języka - ujmują się zatem jako przejawy tożsamości, trwały ślad idiolektu *hominis communicantis* w jego komunikacyjnym otoczeniu. Jednocześnie z aspektem materialnym uruchamiany jest aspekt dynamiczny tekstu, tzn. nieustający proces wyborów semantycznych, poruszanie się w sieci możliwych znaczeń, z każdym wyborem ustanawiającym nowy układ otoczenia. Wybory te jawią się nie jako przypadkowe, lecz strategiczne. Człowiek czerpie z zasobów języka (dyskursów). Wybierając jedne formy, rezygnuje z alternatywnych i są to decyzje wiążące, nawet jeśli czasem nieuświadomione.

Uznając ważność lingwistycznej perspektywy w badaniach nad tożsamością, przedmiotem naszych rozważań uczyniliśmy tożsamość językową w dawnej i współczesnej komunikacji z całością jej skomplikowanych uwarunkowań. Interesują nas zarówno rozstrzygnięcia teoretyczne, ukazujące tożsamość w siatce pojęć pokrewnych, jak i badania empiryczne, przedstawiające zróżnicowane przejawy tożsamości (podmiotowej, grupowej, instytucjonalnej) w zachowaniach komunikacyjnojęzykowych. Naszym celem jest bowiem próba wszechstronnej i wielowątkowej charakterystyki tożsamości w komunikowaniu.

Andrzej Radzewicz-Winnicki, *Zywiolowość otaczającej współczesności a szansa na homeostazę społeczną. Studia, szkice i refleksje socjopedagogiczne*, s. 238, A5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014

Przygotowane do druku kolejne opracowanie zwarte - zapewne ostatnie charakteryzujące się swoistą narracją - w dalszym ciągu jest poświęcone wybranym problemom publicznym towarzyszącym przeobrażeniom kulturowo-społecznym i ekonomicznym dokonującym się na świecie w dobie kryzysu, są one postrzegane przez mnie z rodzimej, a więc z narodowej perspektywy, jak również w pryzmacie reprezentowanych na co dzień specjalności, tj. pedagogiki społecznej, a zarazem socjologii wychowania/oświaty.

Książka ta staje się ponownym, ale i nowym oglądem na wiele zjawisk w dobie kryzysu, z którymi się stale borykamy. Ufam, że zawarta w tej pracy wiedza pozwoli nakreślić Czytelnikom priorytety rozwoju, rozważyć unijne perspektywy i cele, powrócić do procesów żywiołowych, które zawsze stanowiły - nawet w czasie prosperity - uniwersalną kategorię pojęciową. W przyjętym założeniu może się ona przyczynić do wykorzystania przywołanych treści do modyfikacji prezentowanego przejawu zachowania jednostkowego i zbiorowego w skalach: mikro- i makrospołecznej [...]. Książka jest kontynuacją innych moich prac zwartych o wspólnym rodowodzie tematycznym. Parafrazując, mogę chyba zaryzykować skrótową zainicjowaną przed dwudziestu laty tematykę, która dotyczyła zmian normatywno-instytucjonalnych oraz mentalnych, towarzyszących zmianie społecznej, a roli i zadaniom, którym sprostać próbują bliskie mi nauki społeczne. Pozostaje przy tym stały niedosyt i brak ostatecznej odpowiedzi na podstawowe pytanie: Czy mamy obecnie do czynienia z innowacyjnością czy też wyjątkową stagnacją i konserwatyzmem? [...] Niniejszą książkę można traktować - z jednej strony - jako przygotowane do druku pomocnicze materiały źródłowe do nauczania takich przedmiotów, jak: pedagogika społeczna, socjologia wychowania (edukacji) czy też socjologia transformacji.

Podjęcie takiego przedsięwzięcia jest uzasadnione dużą liczbą osób studiujących zróżnicowane specjalności pedagogiczne na studiach dziennych, wieczorowych bądź zaocznych, a także grupą licznych doktorantów [...], do których kieruję niniejsze opracowanie. Tendencjom stałego (do niedawna) wzrostu liczby słuchaczy na poszczególnych kierunkach studiów pedagogicznych niestety nie towarzyszył dynamiczny wzrost liczby publikacji. Niektóre z nich ukazały się w niskonakładowych opracowaniach zwartych, z reguły w pracach, które nie doczekały się kolejnych wznowień. Natomiast z drugiej strony gromadzenie, kumulowanie czy sygnalizowanie wielu faktów nie jest całkowicie niezależne od poziomu teoretycznego danej dyscypliny/subdyscypliny. Selekcja spośród wszystkich uzyskanych w trakcie prowadzenia eksplikacji bądź spisu zjawisk i zdarzeń może przecież stanowić wiarygodną podstawę do formułowania wielu uogólnień stanowiących podstawę do naszych sprawczych i intencjonalnie podejmowanych oddziaływań [...]. Każdy szkic/esej poprzedza komentarz autorski, spełniający rolę przewodnika w obszernym przecież labiryncie informacji natury socjopedagogicznej.

zebrała Ewa Popitka
Oficina Wydawnicza

w numerze:

- 4** ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu
- 8** ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora
- NOWE HABILITACJE:
- 11** Dr hab. Jarochna Dąbrowska-Burkhardt
- 12** Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek
- 13** Dr hab. Piotr Kulyk
- 14** Dr hab. Tomasz Mróz
- 15** Dr hab. Waldemar Sługocki
- 16** Nagroda specjalna i wyróżnienie dla WMIIE w konkursie Polski produkt przyszłości
- 18** EWA SAPEŃKO / Prof. Ryszard Rybski uhonorowany Medalem Hugo-von-Ritgena
- 20** EWA SAPEŃKO / Nagrody Prezydenta Miasta dla profesorów
- 21** EURO SYMBOL dla UZ
- 22** JUSTYNA MAGDA / Doctorem habilitatum te creo
- 26** EWA ADASZYŃSKA / Współpraca z Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej
- 26** ALEKSANDRA MOTAŁA / System zarządzania bezpieczeństwem informacji w Regionalnym Ośrodku Informacji Normalizacyjnej i Patentowej
- 27** SYLWIA DOMAŃSKA / Świat własności intelektualnej
- 29** LIDIA GŁUCHOWSKA / Idee i obrazy czyli ut pictura poesis
- 31** JANINA WALLIS / Ciepło zebrane/ciepło uwolnione - performance Przemysława Przepiory
- 32** Jubileusz prof. Wiesława Hładkiewicza
- 33** ANDRZEJ WINISZEWSKI / Green Town of Jazz – kronika jazzowej dekady
- 35** MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Konkurs na Kartkę Bożonarodzeniową
- WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- 36** Wydział Artystyczny
- 43** Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
- 49** Wydział Ekonomii i Zarządzania

- 49** Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- 51** Wydział Humanistyczny
- 52** Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
- 56** Wydział Mechaniczny
- 57** Wydział Nauk Biologicznych
- 58** Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
- 66** LILIA SMOŁA / Ogólnopolski Tydzień Kariery
- 66** LILIA SMOŁA / Światowy Tydzień Przedsiębiorczości
- 68** BARBARA KRZESZEWSKA-ZMYŚLONY / II Dni Polsko-Niemieckie na Uniwersytecie Zielonogórskim
- 69** EDWARD HAJDUK / Uczestnicy konferencji naukowej
- 71** ANNA URBAŃSKA / Telewizja UZ
- 72** EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegół, Marcin Mrugański,
Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska,
Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w grudniu 2014 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

